

Lodewijk XVIII: Franse koning van de Gentse Veldstraat...

Bijgewerkt op: 31 okt 2020

Na de Franse Revolutie schopte een kleine generaal in 1804 het tot Keizer van Frankrijk. Niet moeilijk als de voorlaatste koning – Lodewijk XVI – onthoofd wordt in 1793, de troonopvolger – Lodewijk XVII ‘zoon van...’ – sterft in 1795 in de Temple én de volgende troonopvolger – Lodewijk XVIII ‘broer van...’ – door Europa zwerft op zoek naar onderdak én bang is zelf onder de guillotine te moeten liggen...

Maar die kleine generaal – Napoleon dus – bijt in 1814 in Leipzig in het zand wanneer hij het in zijn grootheidswaanzin moet opnemen tegen een bondgenootschap van Russen, Pruisen en Oostenrijkers. Hij mag – veilig opgesloten op het eiland Elba – keizertje blijven spelen.

Lodewijk XVIII - nog altijd de ‘broer van’ – keert uit ballingschap terug naar Parijs en wordt er op de troon gehesen. "Een terugkeer naar het Ancien Régime", zo wordt dat dan door historici genoemd. Een terugkeer, dus wordt hij gekroond tot koning en doet hij alsof er niets aan de hand is. De klok wordt met twee decennia teruggedraaid en heel wat van de hervormingen worden ongedaan gemaakt.

De kleine generaal zit ondertussen niet stil en verschijnt plotseling opnieuw op het Franse toneel: hij is in februari 1815 kunnen ontsnappen uit zijn ballingschap. Zijn troepen – niet

tevreden met Lodewijk XVIII op de troon – juichen dit toe en marcheren met hem richting Parijs.

In Parijs raakt Lodewijk in paniek (ja, nog altijd de ‘broer van’), laat zijn hebben en houden verzamelen en stapt in een koets die hem in de ‘Zuidelijke Nederlanden’ brengt. In al zijn haast vergeet hij zijn pantoffels – wat hij ten zeerste beklaagd, want ze zaten hem als gegoten...

Hij krijgt onderdak bij de edelman graaf d’Hane-Steenhuysse die hem welkom heet in zijn stadspaleis (hôtel voor de Fransen) in de Veldstraat. De graaf verhuist naar de bovenverdieping en de koning mag hof houden in de salons. De aankomst van Lodewijk is groot nieuws in Gent. De Gazette van Gend schrijft: *“Den koning van Vrankrijk is voorleden donderdag om vyf uren naer middag langs den steenweg van Brugge alhier aengekomen [...] Hy heeft vervolgens zynen intrede gedaen in eene prachtige koetse, bespannen met zes peirden, onder de toejuchingen en geroepen ‘vive Louis XVIII’, van onze gehele bevolkinge, waer van een menigte hem tot verre buyten de poorte was gaen wachten.”*

Al snel wordt een Gente regering-in-ballingschap gevormd, ontvangt Lodewijk talrijke gasten (vaak Franse ballingen) en de betere Gentse burgers doen een societyleven ontstaan door idyllische bals te organiseren.

Tussen het besturen van Frankrijk en het mondaine leven door laat Lodewijk zich de Gentse keuken welgevallen. Hij is het gewoon om in het openbaar te eten en laat dan ook de vensters openzwieren van de benedenverdieping van het Hôtel d’Hane-Steenhuysse. De Gentenaren vergapen zich aan de eetlust van de koning: hij zou 100 oesters in één maaltijd kunnen verorberen. Het zal dan ook niemand verwonderen dat Lodewijk XVIII ontzettend dik wat én transpireerde bij de minste inspanning. In Gent werd Louis dix-huit “Louis die-zwiet” (Lodewijk die zweet).

Groot is de vreugde – zowel bij gast als bij gastheer, want geeft toe, verbannen zijn uit je huis én verbannen zijn naar de boven vertrekken van je eigen huis, als het nieuws in juni 1815 binnenkomt dat Napoleon verslagen is bij Waterloo: beiden kunnen terugkeren naar hun luxeleventje van honderd dagen daarvoor... Eindelijk terug naar het Ancien Régime!